

Garai János temesi ispán

(1370 körül – 1430. január 6. előtt) 1402–03-ban temesi ispán. Lánya, Dorottya II. Tvrtko bosnyák király jegyese volt. Az id. Garai Miklós fia volt, bátyjával Garai Miklós nádorral együtt Zsigmond híve.

1394-ben a bosnyákok elleni hadjáratot vezette, 1396-ban pedig részt vett a nikápolyi ütközetben. 1401-ben, amikor Zsigmondot Garai Miklós őrizetbe vette, Garai János átvállalta Zsigmond fogságát és túszként a főurak fogságában maradt. 1415-ben Hervoja fogságába került, de megszökött. 1416-ban a magyar urakat a török fogságból kiszabadító bizottság tagja volt. Felesége gyilkolta meg.

A spalatói fogságból való szabadulását és híressé vált bátai zarándoklatát a Thuróczi krónika is megörökítette: „Garai Jánost elfogták és súlyos vasra verték, és amikor a fogságban töltött hosszú idő után visszanyerte szabadságát, hatalmas súlyú bilincseit, az utókor emlékezetére a bátai bencés monostorra hagyta, ott tett fogadalmának beváltásaként, a mi Urunk és Megváltónk drága vérének dicsőségére.” Bonfini elbeszélése szerint ezek a vasgolyók még Mátyás uralkodásának vége felé is ott voltak felakasztva a bátai monostortemplom ajtaján.